

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *оптуђени Пане Булат,*
- *браниоци оптуђених адвокат Звонко Радовановић и адвокат Предраг Марић.*

Није приступио оптуђени Раде Вранешевић, уредно позван.

Приступили су и сведоци:

- *Миле Габрић и*
- *Адам Габрић.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, шта је са Вашим клијентом? Само укључите микрофон.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ја нисам био у контакту од оног дана када је био последњи претрес са њим, тако да стварно не бих знао да Вам дам никакву информацију у овом моменту, што се њега тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га звали на мобилни?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, недоступан је, али он је мењао чини ми се мобилни, чак је мењао и адресу, али је он то пријавио суду. Видим да је он до сада био одговоран, не знам сада, кажем, увек је долазио два, три дана раније у Београд да преспава пред суђење, сада и јавио би се пред само суђење, сада не знам о чему се ради уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задњи пут је рекао ову адресу, Зрењанин, Ивана Милутиновића бр.3

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли се он пребацио нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада су ови људи сведоци дошли из Хрватске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлажем да се у односу на оптуђеног Вранешевића поступак радзвоји, с обзиром да није оправдао изостанак, а уредно је позван и да се за сутрашњи претрес нареди његово привођење, а да данас саслушамо сведоке који су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте сагласни, браниоци?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

***РАЗДВАЈА СЕ кривични поступак против оптуженог РАДЕТА
ВРАНЕШЕВИЋА по оптужници Тужилаштва за ратне злочине,
КТРЗ 13/07 од 16.04.2008. године.***

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

***Сведок Миле Габрић се упућује на место где ће сачекати док не
буде позван, а приступа се саслушању сведока Адама Габрића.***

СВЕДОК АДАМ ГАБРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши лични подаци, од оца Михајла,
стројовођа, сада у пензији?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса, Славско Поље, кућни број 112, рођен 1946. године, нисте у сродству са оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем, нисте у завади.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

Са личним подацима као на записнику Жупанијског суда у Сиску од 19. фебруара 2008. године и Жупанијског суда у Карловцу од 14. новембра 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Габрићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Ништа што Вам је познато не смете прећутати. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте себе или неког свог блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ дали исказе Жупанијском суду у Карловцу 14. новембра 2000. године и по замолници овог суда Жупанијском суду у Сиску 19. фебруара 2008. године. Да ли остајете при тим Вашим изјавама које сте раније давали?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, испричаћете суду, с обзиром да се овде води поступак против два лица, оптуженог Панета Булата и оптуженог Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а везано за догађаје у месту Бански Ковачевац, март месец 1992. године и убиство шест цивила хрватске националности, испричаћете нам све што је Вама познато у вези тога, шта сте Ви у то време били, где сте били, којој јединици сте припадали и све оно што знате. Изволите.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Што се тиче сећања, те ноћи то је било око 22 сата до 23, Пане и за мене непознати, а и Пане, ја нисам никада пре имао прилику, ни потребу, нисам га познавао, тај је мушкарац био у црној

јакни. Дошли су у собу где сам спавао ја и Малобабић Сакан, где су други, они су били у другој соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, молим Вас, јер касније ово иде, транскриптује се ово што причате, па да буде јасно.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ови су били у другој соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, па ће микрофон да Вам буде ближи.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Они су били у другој соби, са којим циљем, којим планом су дошли не знам. Даље, нестали су, ја из просторије нисам излазио, куда и са чим су дошли, каквим возилом, што, то не знам. Након тога, овај, извесно време можда тамо у пола ноћи, не могу рећи баш, чула се, овај, појединачно и рафално пуцање. Сутрадан је завладао мук, када је та вест прошла, све, онај у оног погледа, онај у оног, нас колико је било у одељењу. Шта бих се још сетио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били те ноћи?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били те ноћи?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: У спаваћој соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, којој јединици сте Ви припадали и којој чети, ком одељењу?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Јој, или друга чета се звала или није, ја се тога не сећам, одељење ни појма, по коме је то начину било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Ваш командир одељења?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Саво Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми, каква је то војска била? Да ли је то војска, чија војска?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, војска мобилисана, војска Крајине, замишљена је Милана Мартића ваљда, ја не бих знао рећи, војска тадашње Крајине, како, врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била оформљена Војска Републике Српске Крајине или је то била Војска САО Крајине?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, ја, како су је називали, појма немам, како је ко то називао, то је, команде су имале, како ко је називао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, те Ваше, изволите.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да, свака четири дана је смена била, док возило дође, војни камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то била смена, у том Банском Ковачевцу?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Била је ту, била је и у другим местима, ту је дошло из неког плана, не бих знао чијега, премештај и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је био командир Ваше чете?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Драган Паић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљона?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ове чете Ваше, да ли се сећате?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Јово Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, колико сте Ви дуго били на том простору у Банском Ковачевцу са тим сменама страже, пре него што се десио овај догађај са овим људима?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, можда око два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око два месеца?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било на том простору неких хрватских цивила, неких људи који су остали ту у Банском Ковачевцу да сте их Ви виђали?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То је то је било, али ја никога нисам виђао. То само из прича других да ту има понеки, да имају понеки старци, ево тим речником, старије, старије структуре људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, који је био то број људи?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их ни виђали?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ни куће, ни терен, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте виђали ту, пошто је та кућа Саве, где је било одељење Саве Малобабића, да ли је било ту близу да сте виђали неког цивила, старију жену? Сведоци су помињали да је прекопута те куће била нека старија жена.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Била је, али да ли, када су била друга одељења, друге јединице, дошло је до неких померања, ако смо ми били овде, месец, два, па смо онда километар, два и пет, десет и тако. Када је та бакица била, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, то када те ноћи, кажете, долази Пане Булат, кога Ви нешто нисте знали, али знате да је био.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То сам знао да се зове безбедњак, какво је то занимање, што је, не знам и тај мушкарац, имао је кожну јакну. Ја га пре ни после никада нисам ми имао прилике видети, ни име ни презиме ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они дошли? Да ли су дошли ту у ту кућу?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: У кућу где смо ја и командир одељења имали своја два кревета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два кревета, значи у ту собу. А где су били ови други војници?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: У суседној, у другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Соба?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: У другој соби, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Јер нас је било двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај други што је у црној тој, кажете, у кожној јакни, односно.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај човек, да ли га знате од раније?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не од раније, али немам нека сећања да бих казао, био је, неки опис не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте после чули како се тај човек зове?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Одмах не, али то можда су неки рекли Раде, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли пред Жупанијским судом у Сиску, да сте чули да се тај звао Раде Вранешевић.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, је, Раде, да, Раде, да. Не знам, ја не знам откуда је, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули Ви тај разговор између Панета, тог човека, Вашег командира Саве Малобабића? Када су дошли у собу, нешто су морали рећи.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Мислим да је Пане изашао ван и да ли је он ове позвао из собе, ја то не бих знао рећи, да ли је разговарао са командиром одељења, не знам од тога ништа, ни садржај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је ове позвао вани, на кога то мислите?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Пане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога то ове позвао вани, кога то?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Који су то дечки били тамо, био је Никола Малобабић, био је Миле Габрић, Вучинић Миле, Пајић Милош, Марко Мамула, колико нас је било, шест, седам, колико нас је било, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који то излазе, да ли је изашао неко од њих ван?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушани у суду у Хрватској у Карловцу, помињали сте – «Булат Пане је питао нас, ко зна гдје се налазе куће стараца који су остали у селу. Јавили су се Вучинић Миле и Мамула Марко, рекавши да они знају гдје су куће стараца који нису избјегли из села. Одмах затим окривљени Булат, онај непознати човек у цивилу, те Вучинић Миле и Мамула Марко, напустили су кућу у којој смо се налазили». Да ли је то тако било?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сада заборавили, ово је било 2000. године?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, јој, колико то времена прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте Ви видели код Панета и код тог непознатог човека за кога кажете да сте после чули да се зове Раде, да ли сте видели неко оружје код њега?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Код Пане, чини ми се само пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код овог другог?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не, не би, он је био у цивилној јакни, хлаче и то, не сећам се, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта се после тога дешава?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Сутрадан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сутрадан, те исте ноћи када су они напустили кућу?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја остајем у простору у којем сам и даље спавао, док се не сване.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте у Карловцу тврдили да сте Ви изашли и те ноћи били на стражи, између 22 часа и 24 сата?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, вероватно да је тако било, како сам онда давао изјаву. Сада ми се тешко сећати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на стражи, да ли је тако?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко са Вама на стражи тада или сте сами били на стражи?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, претежно смо ту били сами, једно одређено време, по два сата, онда би дошао други и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде од неких сведока да су у тим неким ноћним часовима биле удвојене страже, да су била по двојица?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Доста пута, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, те ноћи да ли сте били сами на стражи или је још неко био са Вама?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да ли је могао бити Марко Мамула, не сећам се. Често смо ми били као пар, ево назваћу тако реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Пар, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто сте овде у Карловцу тврдили да је Марко Мамула тамо отишао, изашао са Паном.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја остајем сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били сте сами на стражи. После ког времена сте чули, кажете, чули сте појединачну и рафалну пуцњаву. После ког времена од њиховог одласка?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, не бих, па није то било одмах, ја не знам где су те куће, колико је то лево, десно, где су живели ти становници. Није то било за пар минута, тако, можда, можда сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте чули да се ту нешто дешава, нека галама, нешто да се лупа на нечија врата, да се тражи од некога да изађе?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не, јер ја овде где сам био, овај, то је километар и по до два далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега километар и по, два?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Где су становали ови мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А када сте чули ту пуцњаву, шта сте Ви мислили, шта је сада то?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Нити смо могли оног часа ја разазнати о чему се ради и шта, док није дошла вест, а од кога је дошла, шта се десило, тога се не сећам, ко је први тај дошао са вестима да су старци покупљени, нађени, одведени, шта се са њима дешава, подаље од места где сам ја био и одељења Саве Малобабића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то подаље, колико је то удаљено?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Километар и по до два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то кажете где су људи били смештени, а да ли се десило нешто, причајте нам шта се десило те ноћи. Ви стражарите, чујете пуцњаву. Да ли сте разабрали из ког оружја, да ли сте могли да разберете из ког оружја, из аутоматског, из пиштоља?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Било је појединачно и рафално, то сам Вам рекао у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да разберете из ког оружја је било то појединачно, из ког рафално?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не, нисам неки стручњак у вези оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се сада, чујете ту пуцњаву, шта се даље дешава?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сазнајете после, нисте у том моменту знали?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, после се сазнаје, већ је то свануло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта, причајте нам, суд Вас је звао зато да испричате не само оно што сте Ви лично видели, него и оно што сте чули те ноћи, сутра ујутру?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Сутра ујутру чули да је поубијано становништво тих колико их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам то.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја немам, немам, рекао сам Вам да је само завладало једно ћутање и један шок, јер је УНПРОФОР, већ је био и

пролазио туда и ја не знам како бих описао што нам је стало у грлу и нико никога за ништа не пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Ви, значи, да ли сте чули где се десила та пуцњава, где је то било, где су ти старци поубијани?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Е то сам чуо у одељењу које је од мене тамо где сам ја био, око километар и по даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули, како се то десило, шта је било?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ништа од тога ја не могу рећи, ни где, ни како, ни начин, ни ништа, то ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте на стражи, чујете пуцњаву, зар нисте размишљали, можда то сада хрватске снаге хоће да нас нападну? То није тако далеко било од Вас, да бисте Ви сада онако чујете пуцњаву?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Нисам ја могао, овај, ту закључити да су то хрватске снаге прешле или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви закључили, одакле та пуцњава, ко то пуца, шта се то дешава?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Многи су претежно били при алкохолу, тако да ко, ко, овај, пуца, да ли из свога хира што је при алкохолу, што је дивљач, не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко је убио те старце, те људе тамо?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у суду у Карловцу да сте, «тек касније сам чуо из причања да је старце поубијао окривљени Булат Пане».

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То је већ када смо се вратили кући, већ сви мештани знали и причали, ајде да кажем, не повређујући баке из села. Становништво је већ о томе причало. Ко поубија, зашто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то јутро Ви ништа не сазнајете, шта, како? Да ли је Ваш командир одељења звао ово друго одељење да види шта се то тамо дешава или су они њега звали?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То је игра већ, да ли је била саме команде везе, људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Управо Ваше питање да ли је команда, да ли је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, били сте у соби са Савом Малобабић.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш командир одељења.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он те ноћи, чује се пуцњава, да ли он некога зове? Кажете, тамо из правца тог одељења, да ли он некога зове да пита, шта је то, шта се дешава, о чему се то ради?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не бих знао, овај, које је он потезе правио и које је разговоре обављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то не бисте знали? Да ли сте Ви то знали па заборавили или сада не знате овде пред судом да испричате? Подсећам Вас на текст заклетве. Ништа не смете прећутати што Вам је познато.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да, али не знам ја је ли Саво Малобабић звао кога или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је после рекао? Ви сте у том тренутку неко ко је на стражи. Зар Вас не интересује, шта се то дешава, Ви ту стражарите, испред куће у којој је оделење Саве Малобабића. Где се налазе Марко Мамула и Миле Вучинић тада када се чула та пуцњава?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То ја не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, ко ће то да зна? Па, Ви сте ту били?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја сам у простору тамо где је стража, ја нисам одмах то Пане када је дошао, позвао је, окупио, ја сам отишао даље на своје место, а куд су други, једни спавати. Ко је куда отишао, ја немам тих доказа никаквих, нити знадем, нити се сећам ко је куда отишао. Након тога, након сат времена, чула се појединачна и рафална пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте у том тренутку на стражи?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа Вас то не брине? Чује се пуцњава, ту негде близу?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Јој, не бринем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Само знам да ујутру је прошла прича шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ујутру, која је то прича била?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Поубијани старци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то прича?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Војска између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли прича нешто Ваш командир оделења?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Шта он може причати, када је он где и ја. Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ђуру Кривокућу?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Знам, али он није у оделењу где сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није у оделењу, али Ви сте ту на положајима сви, нисте далеко, сви се знате из Славског Поља. Да ли причате са овима из другог оделења, шта је то било те ноћи?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Зато што ја уопште не знам, нити сам када пешице прошао до одељења, као што су из тог одељења долазили к нама, код нас је била једна питка вода, имали смо мало игралиште, где смо тако лопте, овај, понеки пут између слободног времена, тако да ја, што се тиче другог одељења, других људи и то. Ми се познамо овако, али ко је где био, када, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас не питам ко је где био, него претпостављам да неко ко је војник и ко је на том положају и ко је те ноћи био на стражи и ко је када је био на стражи, дешава му се да те ноћи у близини ту се негде пуца, да Вас интересује, шта се то десило, посебно чујете да су поубијани старци, ујутру то чујете.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је заинтересовало, ко, шта, како се то десило, да ли нешто питате? То су све Ваши из Славског Поља, и у Вашем одељењу и у овом другом одељењу, значи људи које, отприлике, знате, мештани сви из истог села.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ми се, ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ми се знамо, али нисмо у истом одељењу, нисмо ми сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема везе што нисте у истом одељењу.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Нас је шест, седам овде, а оних седам, осам или колико када буду, избегавају долазити, на положајима смене, тако да ја немам шта рећи што је причано у другом одељењу и што су разговарали, управо што сте рекли, Ђуро Кривокућа и неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо, Марко Мамула је у свом исказу рекао да је од Вас чуо да је Миле Вучинић неку бабу прекопута Вас, нека Мара, да је лупао њој на врата и тражио да изађе, он покупио ту бабу.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Немам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то од Вас чуо?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То ако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Нека потврђује, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, каже да је од Вас чуо. Како Ви то не знате?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте му рекли или му нисте рекли?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја уопште не знам куда је Марко и Миле Вучинић ту ноћ се кретали. То је измишљена прича од Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли су они када су изашли, да ли су изашли из те куће где сте били?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Изашли јесу, чини ми се отишли, да ли возилом, да ли пешице, не знам ништа даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су се вратили пре ове пуцњаве, после пуцњаве?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? А ово што сте рекли суду у Карловцу, да сте после чули да је старце поубијао окривљени Булат Пане, од кога Ви то чујете?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Врло тешко рећи од кога чујем. Када смо дошли кући и ујутру пре самог одласка, поубијени старци. Ко је први извор дао и пласирао међу оделење, ништа не бих знао ко је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имају чланови већа неких питања? Има ли тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ту ноћ када су дошли оптужени Булат и Вранешевић, како рекосте да сте касније сазнали, са њима дошли и Џакула Милан и Кривокућа Ђуро у то Ваше оделење?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: У просторију не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А испред просторије?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То не знате? Вучинић Миле и Мамула Марко су из Вашег оделења?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам добро разумео, питао Вас је суд, да ли су они ту ноћ док сте Ви још били ту, изашли из тих Ваших просторија и отишли негде?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Они су били у другој просторији где их је Пане позвао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су отишли са њим?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте у истом оделењу и по природи ствари вероватно свакодневно се дружили, да ли су Вам евентуално њих двојица причали нешто у вези тог ноћашњег догађаја, да су прикупљали те старце, да су нешто помагали?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не, завладао је шок пар дана и нико ни речи о томе није коментарисао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сте Ви то вече у кући уопште видели Џакула Милана?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сте видели моменат када је Булат напустио кућу?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Убрзо када је дошао у спаваону где сам ја и Саво Малобабић били, где су други били у суседној соби, он је убрзо напустио.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли се том приликом обратио некоме, да ли је изговорио неке речи да сте чули?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не сећам се.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли имате сазнања, тачније, да ли Вам је можда Мамула рекао да ли је он уопште одлазио након тог критичног догађаја када су убијени цивили, да ли је можда Мамула одлазио на лице места? У разговору, да ли Вам је рекао или сте чули од неког другог, да ли је Мамула уопште одлазио на лице места након убиства?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не бих знао рећи да ли је он одлазио или није, не знам.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Реците ми, да ли је сутрадан долазио командант батаљона Драган Паић и Пане Булат?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, чини ми се да је Драган, а за Пану ја се не сећам. Да ли су заједно дошли или су, ако је дошао, врло кретко до нашег одељења, вероватно на терен тамо где је то било тамо, команда и. Не бих знао пуно кретање команданта и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, којим поводом они ту долазе до Вашег одељења и да ли су нешто разговарали са Савом Малобабићем?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално чули да сте добили неке инструкције да се о томе ништа не прича?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, ја не сећам се, не бих знао да ли је неко одржавао такво предавање из тога. Ја знам да сам једне прилике, можда нисам пре у Карловцу и у Гвозду садашњем, пре Вргин Мосту, рекао Драгану Паићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније мало.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Овде су, ту где познате по тим теренима, где су старци, УНПРОФОР је ту, предајте то становништво њиховим фамилијама, вероватно некога имају. Ту сам ја испао негативан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ту сам ја испао негативан код Драгана Паића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте испали?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Негативан са својом дискусијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте предложили да се ти стари људи предају фамилијама?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Тако је, већ је, плави шлемови, како су се звали, УНПРОФОР, већ је на терену био, управо на тој тампон зони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, да ли се он нешто противио томе, шта је њему било стало да они буду ту?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја не знам, он је мене ушуткао да ја не водим бригу о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, да ли чувате Ви, шта се десило, поубијани људи, где завршише њихови лешеве, шта би?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Поновите ми питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, кажете, убијени људи на подручју тог неког другог одељења, да ли сте то чули, на подручју где је одељење Ђуре Кривокуће, да ли сте то чули?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чувате ли, где завршише тела тих људи?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Па, то смо убрзо имали, да ли одмах тог другог дана, смену која је трајала четири дана положај, четири дана смена. То је после прошла ко и где су спремали и окупљали, те су приче биле различите. Нико, уствари, ништа, све је то, онај од оног, онај од оног, па, ко шта увелича на то, ко коме је стид ради тога и тако. Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ту ноћ да ли су биле неке експлозије?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Експлозије мислим да нису биле, експлозије су јаке, само оно што сам рекао пре, појединачно и рафално пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде имали сведоке који су били ту ноћ тамо и кажу да је било експлозије.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже онај баш минер, Малобабић Раде, каже, ту ноћ смо минирали једну кућу, ту две куће ваљда и то баш близу, на оној страни где је Ваше одељење.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не знам од тога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули икада да су тела ових људи завршила у неком бунару?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То јесам чуо да су бацани у бунар и да су вађени и да је онај умро што их је вадио. То је један био сеоски бунарџија који је..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, ту се мењате на четири, пет дана.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно време сте Ви, а после нека друга чета, да ли је тако?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били Ви ту када су вађена та тела?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не, нити знам, ни кућу, ни где је било оделење, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је поводом овог догађаја, долазио неко да разговара и са једним оделењем и са другим оделењем? Да ли је долазио Станко Чича, да ли је долазио Јова Малобабић, да ли је долазио Драган Паић? Да ли је то била Вама редовна појава да се убијају Хрвати цивили, па је то онако нема везе?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Није то била редовна појава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тако то представљате, као да су пилићи побијени, па сада ником ништа. Да ли је било неке речи, разговора, приче, обављања разговора, ипак није редован догађај, да су побијени неки људи или се то дешавало свакодневно, па Вас то није узнемиравало?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То је мене узнемиравало, али ја од тога немам ништа, команда је, врх, коју је сачињавао Драган Паић и безбедњаци, која функција и реч безбедњак, ја од тога не знам ништа. Команда, верујем, да је нешто више знала све даље и плански. Па, ваљда неко има план зашто иде решавати то становништво. Ја о томе немам реч, о чему бих ја то на Ваше питање одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је те ноћи требало ти људи да се негде исељавају?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не, од никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни од кога? Да ли оптужени има питања?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Габрићу, молио бих Вас да поновите за мноштво, да ли се сећате, када сам ја дошао и када сте ме видели на лицу места где се случај догодио?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Поновите питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате времена када сам дошао на лице места где се наведени случај догодио, односно код Вас ту у подрум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то није, где се наведени случај догодио, него ту ноћ у кући где је оделење Саве Малобабића.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То ме питање и буни, али ја нисам био где се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Где сте били ту ноћ?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Ја сам био овде где сам рекао, у просторији и на стражи, а не на месту где се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли сте видели, ко је са мноштво био скупа?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сам сам ја дошао?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: И човек у цивилу у кожној јакни.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У просторији сте видели мене и њега?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, да се нисте, господине, с обзиром на време, збунили? Тај господин је био са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, не можете тако. Ви поставите питање, он ће да одговара, а после тога Ви ћете рећи, имам примедбе на исказ његов у томе и томе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је ко, у реду, ја се извињавам, да ли се сећате, ко је још уз Вас био?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сећате се? Да ли се сећате, Ђуро Кривокућа и Милан Џакула, где су били?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: У, даље од мене, ово што сам рекао, километар, два. Ја никада тамо ногом нисам кретао се тамо. Уопште не знам ни где је кућа, ни где је била.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате, где је Саво био, Ваш командир?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Био са мношвом у соби.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У соби? Значи, Ви сте суседни вод од Џакуле и Кривокућа Ђуре?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вод него одељење, ја тако разумем.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Одељење, седам, осам људи како када.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро је, реците ми, приликом обављања разговора са Марком Мамулом, он изјављује да сте Ви доводили заједно са њим цивиле на место где је означено да се сакупе.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То је Ваша измишљена прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, молим, откуда сада то?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Је ли Адам Самарџија, Адам, Марко Мамула то изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У изјави својој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој изјави?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Задњој својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он скупљао?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, и Саво, његов командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су скупљали цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да је то таква изјава била.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли ја халуцинирам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте онда ту нешто помешали. Ево имамо ту изјаве Марка Мамуле.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, ја не знам, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сте читали нешто друго једино. Тако нешто нема.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И у својој изјави је изјавио да је био скупа са њим испред куће када сам ја био у подруму, на месту где се то догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тврдио да је био на стражи, Марко Мамула.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја могу да примедбу ставим или приговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, ставите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тврдим категорички сада и тврдио сам и пре, Марко Мамула, другоокривљени и господин су били испред врата на месту када сам ја дошао на место где се то догодило. Били су испред врата. Значи, нису били унутра у просторији, него испред врата. И ја када сам дошао, јасно су чули сви, само не знам из којих разлога, не говоре оно што је речено, рекао сам, појачати службу, треба, добио сам из више команде, јер се очекује у току ноћи напад и ћутали су сви. Затим сам рекао, резервна чета вам стоји у Црној Драги код, у кући од господина Личана која ће притећи где буде најжешћи напад. Никакав коментар нисам добивао. То је, господо, за вечерас све, успоставиће се веза тако да знате зашто. Приликом изласка, рекао сам, командант Паић је одобрио да се преостали цивили скупе, доћи ће возило, који ће људи бити задужени да исте превезу на сигурније место, односно, у место Ишеци где су били и други смештени Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо слушали у Вашој одбрани, то је Ваша одбрана. Да ли је тако нешто било речи?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То није било ништа тако тачно.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас да ми одговорите на питање, у чети код Вас су били смештена два човека која су се бавила искључиво минско-експлозивним направама. Хоћете ми рећи имена њихова?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Уопште не знам ко су ти људи. Сазнао сам после касније да је био Раде Малобабић и то након два, три месеца. Никада нисам знао колико је чета имала људи и ко су ти људи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А, молим Вас, реците, јер то су сви знали у Вашој јединици, где је Раде Малобабић држао и имао складиште од минско – елсплозивних направа? Једини је он имао и кључ од минско-експлозивних направа, једини је он имао и кључ од те просторије.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: То никада нисам знао, нити сам, право речено, у току четири године ни видео различно оружје.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А сада једно сугестивно питање. Кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сугестивно, није дозвољено.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер, молим Вас, ја само, па ћете видети разлог зашто сам то рекао, дозволите ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете директно, онда преко суда поставите то питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како је могуће да људи који долазе са положаја кући и да се код куће прича да је Пане Булат побио, а они да не знају који су били на положају. Мислим да је то смешно и Вама, а и мени. Мислим, не знам како је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ови тамо у Славском Пољу су људи који су били и на положају. Да ли то тако ја разумем?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вам кажем, јединица њихова која је била на положају је најмања јединица што је била у батаљону тада. Њихова јединица је бројала, са бројем Вам говорим, 84 човека. Од тих 84 човека никада их није дошло на положај више од 50, 56 људи. Највише сам времена проводио управо са њима ради тога и највише сам пријава писао и људи су силом привођени, управо ради тога што нису долазили на положај. Да Вам кажем, још једна битна ствар, ја Вас молим, сведока оптужбе, питајте, везу родбинску, родбинску везу и зашто не говорите истину, јер једни друге штите, а зна се зашто их штите, јер ако прође једног, чућете много, много ствари које су радили ти људи, па ће Вам бити слика јаснија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас интересује само ово за ових шест цивила, Хрвата, Бански Ковачевац. Шта је друго рађено, то ако имате неке податке, можете да затражите разговор са тужиоцем. Ви сте у притвору, суд ће одобрити да тужилац дође код Вас да разговарате у вези нечег другог.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја молим господина тужиоца, када год има времена, да дође јер сигурно имам још података који су врло корисни и за овај предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе нећемо да расправљамо везано за друго. Мене занима сада само ових шест цивила Хрвата. И ово сада што Ви кажете, што он каже, причали сте са не знам ким и тако даље, да ли сте Ви ове разговоре водили са овим људима који су из Славског Поља и који су били ту на положајима у Банском Ковачевцу?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: У одељењу после тога, то ме питате да ли смо водили разговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Само ћутање и мук ујутру и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немам шта да, знате како, сва питања која су за, у интересу расветљавања овога дела, која би помогла, ускраћена су ми управо ради тога што сам Вам навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то ускратио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ускраћују зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам ускраћује? Ја Вам дозвољавам сва битна питања везано за ову оптужницу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате ко ми ускраћује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Родбинска веза зато што су повезани и не може један на другом да каже праву истину. А да ли сам ја као ја могао да извршим дело без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која родбинска веза? Ми овде имамо, изводимо све сведоке који су нам релевантни за овај догађај и каква сада родбинска веза.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо председавајућа, да ли сам могао извршити дело са оружјем које ја нисам имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тек утврђујемо, господине Булат, то ћемо тек да видимо. Ако немате више питања за сведока.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Цаба, када немам одговор. Ја када не могу добити одговор, онда ми то ништа не вреди, само мучим и Вас и себе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок Миле Габрић.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете Ви да седнете позади.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Хвала лепо.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ваши лични подаци, од оца Ћуре, рођен 1951. године, по занимању шумарски техничар, адреса Славско Поље бр. 123, кућни.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству са оптуженим Панетом Булатом и са оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у некој завади са њима?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

Са личним подацима као на записнику Жупанијског суда у Карловцу од 21. децембра 2000. године и Жупанијског суда у Сиску од 19. фебруара 2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Дужни сте да испричате суду све што Вам је познато и што Вас суд пита, ништа да не прећутите. А иначе, нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ дали, прочитала сам те изјаве, 21. децембра 2000. године и 19. фебруара 2008. године пред судовима у Хрватској. Да ли остајете при тим изјавама?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте суду, пошто се овде води поступак против ова два лица, Пане Булат и Раде Вранешевић због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а у вези догађаја у месту Бански Ковачевац, март 1992. године и убиства неких шест хрватских цивила. Испричајте нам, шта је у вези тога Вама познато?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, мени је познато сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте, шта сте Ви у то време били, којој јединици сте припадали и уопште после тога, ова сазнања, од кога сазнајете и шта сазнајете.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја сам био у петој чети која је деловала на нивоу опћине, то је сачињавао један од батаљона, сада не сећам се који. Та пета чета је деловала у томе моменту у то време, на том подручју. Али као што сам дао изјаву и пре у Хрватској, вероватно остајем код те изјаве и друго ништа не могу да изјавим више ни мање, да сам био тада одсутан из јединице, био сам на боловању, тако да што се тиче тога случаја или злодела, нисам био ту ни близу. Једино оно што сам чуо, то што сам изјавио у оба суда. Сада препричати ја шта сам изјавио пре, вероватно не бих могао у детаље, јер то је време и многе ствари сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били, код куће, у Славском Пољу?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви у то време били?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Био сам, па, био сам помоћник командира чете, како се то звало, по оном ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове пете чете, ког командира?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Јове Малобабића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, која је то војска којој Ви припадате? Да ли је била оформљена Војска Републике Српске Крајине или је то Војска САО Крајине?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не могу Вам то рећи, то се мењало, прво је било ТО, па онда је била војска, Савезна, Југославија, шта ја знам како се то мењало током периода, то се знаде у повијести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Јово Малобабић имао своје седиште?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ми смо имали седиште када смо били на томе рејону, команда чете у Новом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и Ви ту били смештени када сте?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као помоћник командира чете?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта Ви сазнајете и од кога када сте, значи дошли са тог, да кажем, боловања на коме сте били у Славском Пољу или ако сте евентуално сазнали док сте још били на боловању?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Практички, као што сам изјавио и пре, остајем код тога да с обзиром на близину мога места Славског Поља и положаја где смо ми били и људи су комуницирали, и цивили и војска, мењало се и одлазило се кући, то се чуло одмах други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули и од кога?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Чуло се да су те особе, сада не сећам се у ком броју, пет, шест или седам, да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на који начин, шта?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: То детаље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте причали суду у Сиску, шест до седам особа које су тада бачене у бунар.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да, да, то је била прича све што сам сазнао, је преко приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то ми причајте да чујемо шта сте то чули, од кога.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, по имену и презимену не могу Вам рећи, јер је то било по моме, јавна тајна, побијени су људи у томе селу и пошто Славско Поље је било већином људство било или све у тој петој чети, људи су нас, цивили наши, старци, замерили су зашто се то десило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким Ви разговарате у вези тих дешавања, са ким причате? Да ли причате са командиром чете, да ли причате са неким од командира одељења који су у то време били на лицу места, односно чија су одељења били? Кажете, чули сте већ други дан.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Чуо јесам, али нешто посебно, нисам разговарао зашто се то десило и шта се даље дешава, него, једноставно, готов чин. Сада нисмо, било је људи доста тамо који су донели вест, али кажем, били су и цивили, сада. Нисам то, не могу се ни сетити чак и не знам да, нисам ни запамтио ко ми је први причао, али кажем, понављам, то је била јавна тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете, «било људи доста тамо који су ми донели вест».

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете то, «било људи доста тамо који су ми донели вест», на шта се то односи?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: То се односи када је била смена, одмах други дан, чини ми се, да је била смена тих људи, из друге, ми смо били два, четири дана, како се каже, то одредило, то онда су, та чета је бројала једно време 150 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се то односи на то да су то људи који су из Славског Поља били су на положају, па сте чули од њих?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: И то исто се односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли овде у суду у Сиску, «ја сам чуо да их је убио Булат Пане и да је са њим био и Вранешевић Раде, те да је Вранешевић Раде био обучен у кожну јакну, те сам чуо да су обојица побили те људе»?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули? Да ли су то ови људи који су били на положајима у Славском Пољу из јединице?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Вероватно су они. Ја не могу се сетити имена и презимена, али ето једног се сећам, тај није жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Кривокућа Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он причао?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то од њега чујете ово?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да, и од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од њега, између осталог?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са ким сте још, присећате се, разговарали? Није то убиство у Чикагу, па сада да не знате са ким причате и који су људи тамо били? Мало је село и Славско Поље и Бански Ковачевац, то је свега неколико кућа.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Госпођо председнице, то је прошло петнаест и више година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: И ја не могу сада ту на неке истине, наводити која је, не могу да тврдим. И нисам ни сматрао да сам приписао или шта ја знам, да се сада ја морам ако сам разговарао тамо са оном бабом мојом и стрином, како се она зове и шта је она причала у детаље. Ја сматрам да то је један чин који је битан да су они побијени, нажалост. Ја једноставно се не могу сада усудити набрајати људе са ким сам разговарао, јер разговарао сам са многима. Кажем, опет понављам, да то је била јавна тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали нешто са овим Вашим командиром чете, Јовом Малобабићем?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Јесам касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до каквих сазнања сте дошли, с обзиром да се то дешава на подручју где је стационирана Ваша чета?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два оделења трећег вода пете чете.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Исто, причали смо да се то десило, е сада, даље шта је он радио по питању тога чина и са киме, то ја нисам ништа питао, нити сам тада био заинтересиран, пошто нисам био у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да сте давали мало различите изјаве суду у Карловцу и суду у Сиску.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: И сада ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато Вас ја сада, али те изјаве нису на неке детаље који су небитни, па сада да Вас суд не зове. Ви сте овде у суду у Карловцу помињали да сте од Ђуре Кривокуће чули да је у Банском Ковачевцу побијено неколико старијих људи, да је то учинио Булат Пане и «Кривокућа ми је»; ево сада Вам цитирам у Карловцу шта сте рекли, «Кривокућа ми је такође рекао да су непосредни очевици овог масакра били Вранешевић Раде и Мамула Марко, али да њих двојица нису пуцали, да су били само присутни ту на лицу места и да је у старце пуцао само окривљени Пане Булат»: Е после тога, Ви у суду у Сиску по замолници помињете да сте чули да су побијени, да су обојица, и Раде Вранешевић и Пане Булат побили људе. Па сада мене занима, одакле Вам ово друго сазнање, да је и Раде Вранешевић учествовао у убијању тих људи?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Оиет понављам да је и ова сада изјава ако будете Ви инсистирали, ја нећу поновити ни задњу ни предзадњу. То је време које је прошло и чула-казала, то сада ја, вероватно сам то изјавио тако, тако пише и нормално да пише да ја нисам гледао, него да сам чуо, нисам могао ни гледати

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја и нисам рекла да сте Ви били очевидац и гледали па сада нешто другачије причате. Ја Вам само предочавам оно што.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Шта ја знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте разговарали са Кривокућа Ђуром, шта каже Ђура, одакле њему ово да он зна ко је пуцао? Да ли је он био на месту догађаја и гледао то?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Он је био тада командир одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам је познато.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: За ту тачку, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир одељења и да је то ту било близу одељења?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама Ђуро Кривокућа казао да је он био напољу, ван куће и то видео, или је од некога и он чуо?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас опет питам, одакле Вам ово накнадно сазнање које сте дали суду у Сиску, да су обојица побили те људе, и Раде Вранешевић и Пане Булат?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Накнадно сазнање је могуће бити, јер можда је подпитање било суца да ме питао за Вранешевића, а ја у првом случају можда нисам изјавио и то. Ја остајем сада да сам чуо исто и за Вранешевића. Нисам крив што, кажем Вам, што сам у почетку, ваљда ме онај иследник није питао за Вранешевића. И онда после у разноразним изјавама многих људи, питао ме и за то и нормално да сам одговорио тако како пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви чујете за Вранешевића, да ли од овог Кривокућа Ђуре или од неког тамо?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Од њега и од других. Сада, који су, кажем опет, била је јавна тајна, то су знали и цивили наши тамо у дубини. Прича дође брзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви долазили овде на лице места после овог догађаја?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су ти људи побацани у неки бунар?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су после били вађени?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте чули?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Могу да додам на ово претходно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нисам чуо, зато што није нико ни знао. То је сада већ била тајна, јер чуо сам када сам дошао у Хрватску, када ме је, овај, како се зове он, из полиције, тражити изјаве и обилазио ме је више пута, па сам ја онда њему рекао, па, добро, шта сада, ви хоћете, ако, ја сам рекао то што сам рекао и то што пише. Шта сада даље са мном? Па, вели, нас интересира где су кости. Рекох, то сада је за мене први случај и даље не знам да се још знаде и није за мене то, ја не морам ни знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај Ваш командант батаљона знао он о свему овоме?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: То.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: То морате њега питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам Вас, са њим сам причала.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја знам оно што ја знам, а не знам шта је други знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зато Вас ја питам сада, оно што Ви знате. У чему је проблем са свима вама да кажете шта сте чули, шта је то толико нешто, кога Ви штитите, кога браните, шта прикривате?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Добро, да ли Ви мене наговарате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не наговарам Вас ништа.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да ја речем оно што паше некеме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас као заменика командира пете чете питам, каква су Ваша сазнања у вези убиства неколико људи Хрвата. Са командиром чете, са командантом батаљона, морали сте са неким разговарати у вези тога. Да ли је то била редовна ситуација да се тако убијају цивили, па не можете да се сетите ничега?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја кажем, ја одговарам на питања која знам, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли се сећате, када сте ово говорили у Сиску и у Карловцу?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Датум? Не, ни говора.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не датум, годину?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ма ни годину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, да ли сте говорили истину тада пред судом?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, то што сте рекли тамо је истина?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А ово сада што говорите, сада сте заборавили, то што сте тада рекли, али тада сте истину говорили?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Шта сам рекао да сам заборавио?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ово, кажем сада, пошто се тога више нећете, значи да сте заборавили, оно што сте тада рекли је истина што сте говорили?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Није тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта није тачно?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Мене је госпођа председница питала за изјаву, јесам ја њу оповргао?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, кажем, оно све што сте рекли шта Вам је причао Кривокућа Ђуро, нисте то тада измишљали?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, значи сада сте само заборавили то?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, јесам заборавио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па Вас је подсетила председник већа, добро, зато што кажете она сада тражи да Ви нешто кажете друго. Значи, то што сте рекли, добро, мени није било јасно.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Питање је било за.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, дозволите могућност да ми није било јасно.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Команданта батаљона.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, значи то сте тада истину причали исто. Нисте ништа измишљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има даље питања? Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте били заменик или помоћник командира пете чете. Да ли је ово што се догађало и што се догодило било у зони одговорности Ваше те чете?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: У Војсци Југославије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За конкретан случај Вас питам, значи, Ви сте ту лоцирани, чета.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Дозволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то где се догодило, било у зони одговорности Ваше чете?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Само да или не да одговорим, не треба ништа даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Добро, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви чули и знали да је ту у зони Ваше одговорности остало неких хрватских цивила који нису дислоцирани и да ту живе заједно са, у месту где је Ваша јединица?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали, колико је тих људи остало и ко су ти људи?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Било је на пар пунктова, ту је било, кажем, шест, седам људи, а то су, старији људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали какав однос има војска са тим људима?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, што се тиче нашег времена, били су односи добри и хранили су се са нама и они су били добри, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је војска, да сте ви имали евентуално неких проблема са тим цивилима, да су вам можда одавали положај, комуницирали са другом страном?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за то да би ипак у неком тренутку требало дислоцирати цивиле?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неколико пута сте поменули у свом исказу, када се све то догодило како се издогађало, да је то била јавна тајна. Мало пре рече председница већа, заиста изгледа веома чудно, да не кажем и не употребим неку тежу реч, да је убијено шест, седам пилића у селу, па би се војска више заинтересовала, одједанпут убијено је шест, седам људи, цивила, значи ван борбених дејстава и сада после свега тога, Ви кажете, то је била јавна тајна. Можете ли нам ближе објаснити, шта подразумевате под тим «јавна тајна»? Ви сте заменик командира чете, значи један од старешина који у објективном смислу би требао да буде са тим упознат, да предузме нешто и тако даље. Шта је то била јавна тајна?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: По мени, да се убијало, не би се смело направити то међу људима, а одмах се чуло, та, то што Ви кажете, као да су пилићи, али то, да ли мени то приписујете или уопште? Мени је тих људи жао и ја жалим и данас, али испало је као да, ето, побијени и чуло се одмах, јавна тајна, није тајна него чуло се одмах у народу, овај, нашем доле српском у селу. Сада, ја сам рекао реч, ја бих требао бити паметнији од Вас да ја сада, ако Ви мене нећете разумети, што значи јавна тајна. Ја сада Вама не могу дефинирати то по књижевном и по правном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас ја ни за књижевно ни за правно, него за чисто чињенично.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Чињенично да су побијени и да се одмах чуло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Само преко суда питања, ја Вас молим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молио бих Вас, пошто се ради о заменику командира, да га питате, да ли зна ко је руковао са минско-експлозивним направама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то познато, ко је руковао са минско-експлозивним направама?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: У нашој јединици није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите на чету?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: То је било при, при команди батаљона, ја мислим, као што је био и господин Пана, при команди батаљона.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми, када се овај наведени случај догодио, код Вас су били ти људи. Ја не знам зашто кријете. Ти људи су били управо додати у вод, односно оделење од Ђуре Кривокуће и Џакула Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада Ви одговарате на своја питања.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али он то зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да није био нико при јединици.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Крије, неће да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно при чети. А минери, да ли су били при батаљону?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: При батаљону су били.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Иако нисте били на положају, али кажете да сте причали са Кривокућа Ђуром о извршиоцима овога дела, молио бих Вас да то још једном поновите, само, молим Вас, истину кажите пред овим судом, што Вам је Ђуро Кривокућа покојни рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, јел има то, јел сам ја то већ једном рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ово је претрес, јавност. Значи, ово што сте причали ја не инсистирам цабе.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Добро, можемо шеснаест пута поновити. Не знам, први пут ми је на суду, било каквом. Одговарам теби, господине Пана, рекао сам да сам чуо од њега да си ти и Раде Булат, побили те цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде, како се презива?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Раде, да ли је Вранешевић, Вранешевић, да. Њега слабије познам или никако, једино у рату сам га видео, мислим,

особно га не познам, али Пану познам, зато сам се и забунио. То Вам је то, сада шта би.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је он теби само то рекао и ништа друго више, господине Миле, јер било је још говора и тако даље? Немој прећуткивати, јер овде се ради о великим стварима, о истини, тебе се та истина не тиче, али мене да и овог суда се истина тиче и молим те као човека, кажи истину, али истину кажи.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја сам се заклео и.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Заклео се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, оптужени пита, поред тога што сте чули да су они убили?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Шта он мени тражи истину, какву истину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте чули од Кривокућа Ђуре, значи још нешто у вези тога, шта, како, како се то десило, ко је где био, шта?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Габрићу, ја морам да Вас опет ја вратим на ово што сте рекли први пут када сте саслушани у суду у Карловцу. Ви сте рекли, ево сада ћу да Вам прочитам све што сте рекли: «Већ други дан након овог догађаја, чуо сам од људи да је у Банском Ковачевцу побијено неколико старијих људи и да је то учинио управо окривљени Пане Булат. Између осталог, то сам чуо и од командира одељења Кривокућа Ђуре. Кривокућа ми је рекао да је о овом догађају обавјестио заповедника батаљона Паић Драгана и да му је овај одговорио да се у то не мешају и да раде свој посао»: Сада обратите пажњу на ово, «Кривокућа ми је такође рекао да су непосредни очевици овог масакра били Вранешевић Раде и Мамула Марко, али да њих двојица нису пуцали, да су били само присутни ту на лицу места, а да је у старце пуцао само окривљени Булат Пане. Све сам то такође чуо из причања других војника и мештана и то су углавном причали `сви са којима сам разговарао»: То је Ваша изјава из суда у Карловцу где Ви помињете Радета Вранешевића као неког ко је ту, али није пуцао. Међутим, долазите у суд у Сиску по замолници и данас на претресу Ви сада помињете да сте чули да је и Раде Вранешевић убио те људе, а ја инсистирам да разјасните ту разлику. Посебно што и овде сада причате да сте чули од истог човека Кривокућа Ђуре, па немогуће да сте чули две верзије догађаја од истог човека. Е сада да ли сте.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да је био Раде Вранешевић и Пане на томе случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ко је више побио и ко је први пуцао и ко је све побио, један или обадва, то, те детаље, само можемо тако изјавити опћенито како сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да ли можете да ми се вратите на ову разлику? Да ли Ви схватате шта је разлика у овоме што ја Вама предочавам?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Схватам, схватам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте једног момента, тог Радета Вранешевића, за њега спомињали да сте од Кривокућа Ђуре чули да је тај човек само био присутан, а да није пуцао. Е сада даље, Ви спомињете у Сиску и данас на претресу, да сте чули да је и он ту убио те људе.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да, да је био ту, када су побијени, њих двојица да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да су обојица побили те људе, па сада ја Вас питам, шта је од тога тачно? Да ли ово што сте рекли у Карловцу или ово што сте после причали у Сиску и данас нама на претресу?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја кажем, тачно је да сам чуо да су њих двојица тамо били и да су убијени ти људи. Сада кажем, опет, ко први пуца и ко је више побио или је један само, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вама Кривокућа Ђуро каже, како он зна ко је пуцао, шта је било? Да ли је причао са неким, са стражарима, са неким ко је ту очевидац, са Мамула Марком, са ким он то разговара па зна он како се одиграло? То су те ноћи знали сви ту који су били, али ко је ту то гледао и знао и видео ко је пуцао, ко није пуцао.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ја сам чуо да су они били измештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где измештени?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Удаљени од тога места где се то требало догодити. Сада, где је и како је, али ту у близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је изместио?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Измештени када су ти цивили изведени вани и убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, војници, шта то значи измештени? Речено им да се склоне одатле из тог?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Па, да, и они су сами се склонили, јер не може то свако ни гледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта овај Мамула Марко?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ђуро Кривокућа је био командир оделења, он је био нај ту ближи и најинформиранији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама Ђуро Кривокућа рекао да је он посматрао догађај?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Кажете, војници били измештени. Шта је овај Мамула Марко, да ли је он војник?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде спомињете да сте чули да су непосредни очевици масакра били Мамула Марко и Вранешевић Раде. Шта је Раде Вранешевић, и он је неки војник?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам, ја сам чуо да је он био у цивилу, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде Вранешевић?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Да, протеже се нека прича, увек кожна јакна и то ме је и овај инспектор питао, рекох, ја не знам, ја. Он није био наш војник у нашој петој чети, као ни Пана, па онда нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чувате, из каквог оружја су пуцали?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са људима који су били на стражи те ноћи?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао Кривокућа Ђуро са својима из одељења који су били на стражи?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам јел он причао, мени је причао да су убијени. Даље ми нисмо то разрађивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са командантом батаљона или други неки да је причао? Ево овде спомињете да је Драган Паић знао и да је рекао да се не меша нико и да ради свој посао.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Ђуро, то је Ђуро причао да тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је јавио команданту батаљона и шта каже, не мешај се и ником ништа. Да ли је то био разлог зашто се нико није.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не знам када је то било, у коме моменту, али углавном, сећам се да је он то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Сећам се да је он то причао, а о ком моменту је разговарао, да ли о моменту извршења или касније, то није ми причао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Миле, ако могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ђуро, то што Вам је причао, није Вам случајно рекао да сам ја био са њиме када смо напуштали ово лице места и заједно са Миланом Џакулом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, немојте да изврћете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није уопште цитат био да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али, ако су причали, ја гарантујем да је Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, поставите питање, како гласи Ваше питање? Ја сам цитирала шта је једном рекао да му је причао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али је ту задњи сведок Саво Мамула, овај, Саво Малобабић, командир задњег вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање за овог сведока, како гласи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли Вам је Саво Малобабић рекао да сам са њиме са тог лица места отишао у задње оделење?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пре него што се то догодило?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није Вам рекао?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Није ми причао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То нисте чули?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нисам чуо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А да ли сте чули да ли сам ја какво наоружање имао код себе?

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Нисам чуо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисте ни то чули? Значи Ви сте чули само што је Вама одговарало да би мене оптужили. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛЕ ГАБРИЋ: Мени да је одговарало, ја бих онда рекао да си имао топ. Како тако можеш рећи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али си чуо и чуо си на резервном положају и причали сте. Има и сведок који те слуша, али неће да каже, јер комшије сте, па неће да ода. Хвала лепо. Јер ја да сам урадио, ја бих рекао, људи, пустите на миру, овог часа признајем, прихватам, ја сам то урадио. А Бог ће вас казнити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких питања за овог сведока?

То је све што сведок има да изјави.

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Могу ја нешто рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Не може сведок да поставља питања. Ви сте били овде, ако имате још нешто да додате.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Имам за себе питања

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Имам и за себе питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Имам ја за себе питање, за накнаду трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете у Служби за сведоке за ове трошкове да се обратите сада када изађете. А само да чујем, да ли имате Ви нешто да додате овде што нисте изјавили? Ништа не чујемо то. Ако имате нешто да допуните Ваш исказ после исказа овог сведока. Приђите, укључите микрофон. Сведок Адам Габрић.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Да. Овим путем се извињавам свима покојнима којим се десило, зато што се овде спомиње љага и срамота на заселак и на војску тадашњу Славскога Поља. Треба исправити и казати да се то односи на онога ко је то урадио, а тај није из Славског Поља. Ми ту љагу као поколења, као унучад наша и деца, ако је могуће, да то некако прође кроз неке вести да, уопште Славско Поље, људи се не осећају да су они ту љагу направили. Ко је направио, то нека доказују меродавни, али и тај човек уопште није из Славског Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате ништа да причате о догађају. Ви ту љагу можете да сперете само ви сви који дођете овде ако пред судом кажете истину и све тачно што знате и што сте чули. Све док се будете другачије 'понашали, љага ће остати. Хвала Вам, довиђења.

Сведок АДАМ ГАБРИЋ: Хвала Вама.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 35 минута и биће настављен дана:

*18. фебруара 2009. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

*СУП-у Зрењанин доставити наредбу за принудно довођење
оптуженог Радета Вранешевића.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра је предвиђено саслушање сведока Милета Малобабића и други сведок је Ђуро Милојевић.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

БРЗ 0447